Dragă Victore

Circulara camaradului Seitan e justă și în totul binevenită. Conține adevăruri de toți cunoscute; de puțini contestate.
Cred că, noi, nu e bine s'o prezentăm în această formă. Formă care ne certifica. Ne angajează. Nu trebue să prezentăm unghiuri atacabile. Nu trebue polemizat cu ultimele opțiuni a unui camarad dispărut, fie-el-chiar [redacted] unul de frunte. Cea mai eficace și demnă atitudine față de un șef repudiat este ignorarea.

Eu aș formula în acest sens această luare de poziție:

Camaradul V. Posteucă — distins luptător al românismului și eminent poet a aspirațiilor ființei ne-a părăsit într'un mod brutal și neașteptat. Dispariția lui rărește numărul legionarilor de elită. Cei ce l'am cunoscut în lungul său drum legionar ne înclinăm cu sinceră durere memoriei și jertfelor lui continue.

Testamentul [redacted] unde mărturisește opiniile și opțiunile sale politice constitue patrimoniul său personal. "Exclusiv! Noi i le respectăm! "Nu le însușim"!

— Socotim că după 30 de ani de rătăciri, de crunte dezamăgiri, de neîncetate renegări, legionarii — cei ce se mărturisesc în crezul Căpitanului — știu: în jurul căror principii, în fața căror realizări, în rândurile cărui purtător de steag; să se regăsească!

atât! Aceasta spune clar și tot. — Nu împrimă această formulare care pe mine — mă satisface. Dați voi o formă mai elegantă și mai fermă. Sunteți mai intelectuali.

—

Cu voia lui Allah, voi fi în Martie — cam spre mijloc — în Europa. Cred că nu vă voi mai dezamăgi mai mult. Am făcut-o în destule ori. Ne vom întâlni undeva prin Europa. Și gândul acestei reîntâlniri îmi face multă plăcere. —

Celor ai tăi salutări și omagii. Celor ai Căpitanului salutări camaradești și

T. L. și Căpitanul.

TAIZ 3-3-73